

Arrest

nr. 184 020 van 20 maart 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Servische nationaliteit te zijn, op 10 maart 2017 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 februari 2017.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 maart 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 maart 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat X, loco advocaat X, en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die verklaren van Servische nationaliteit te zijn, dienden op 9 februari 2010 een asielaanvraag in.

1.2. Op 21 april 2010 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest van 12 juli 2010, nr. X heeft de Raad de vluchtelingenstatus en de status van subsidiaire bescherming aan verzoekers geweigerd.

1.3. Verzoekers dienden een tweede asielaanvraag in op 1 februari 2017. De commissaris-generaal nam op 27 februari 2017 in hoofde van verzoekende partijen een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

1.4. De bestreden beslissing ten aanzien van X luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit Crnotince (gemeente Preshevë) en bent u in het bezit van de Servische nationaliteit. Op 9 februari 2010 diende u samen met uw echtgenote X en uw toen minderjarige kinderen X (O.V.) en X (O.V.) in België een eerste asielaanvraag in. U verklaarde toen Servië verlaten te hebben vanwege de algemene onveiligheidssituatie – u diende in 2000 drie maanden als strijder in het Albanese bevrijdingsleger van Preshevë, Medvegje en Bujanoc (UÇPMB) – en vanwege de slechte economische situatie. Er was in uw regio immers een hele hoge werkloosheid en u had zelf sinds 22 jaar geen officieel werk. Daarnaast kende uw echtgenote hartproblemen en hoopten jullie dat ze in België een betere medische behandeling zou krijgen. Zonder geld was er in Servië immers geen behandeling voor haar gezondheidsproblemen mogelijk. Op 21 april 2010 nam het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, voornamelijk omdat uw algemene geloofwaardigheid werd aangetast doordat er aan uw engagement bij het UÇPMB geen enkel geloof kon worden gehecht en omdat de door jullie aangehaalde medische en economische problemen en de door jullie aangekaarte algemene onveiligheidssituatie in uw regio geen verband hielden met de criteria van de vluchtelingenconventie of de bepalingen opgenomen in de definitie van subsidiaire bescherming. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde deze beslissing op 12 juli 2010 integraal. U diende hierop diverse verzoeken tot machtiging tot verblijf overeenkomstig artikel 9ter en overeenkomstig artikel 9bis in die alle geweigerd werden door de Dienst Vreemdelingenzaken. Op 20 december 2016 werd u samen met uw echtgenote en beide kinderen aangehouden door de Antwerpse politie en overgebracht naar het gesloten centrum van Brugge. Op 1 februari 2017 dienden u en uw echtgenote vanuit het gesloten centrum een tweede asielaanvraag in. Uw intussen meerderjarig geworden zoon en dochter dienden terzelfdertijd een eerste asielaanvraag in. U verklaarde dat bepaalde medicatie voor uw echtgenote in Servië niet te verkrijgen was en haalde wederom de onveilige en economisch slechte situatie in Zuid-Servië aan. Bovendien had u in België schulden gemaakt bij verschillende personen, onder wie twee etnische Albanezen met de Servische nationaliteit. U vreesde bij terugkeer naar Servië mogelijke problemen met hen. Ter staving van uw tweede asielaanvraag legde u een attest van een Servische apotheker, d.d. 25 juni 2016, neer dat bevestigt dat verschillende medicijnen in Servië niet te verkrijgen zijn, en een attest van een cardioloog, d.d. 8 juli 2016, waaruit niet alleen blijkt dat uw echtgenote medische problemen heeft waarvoor ze in Servië werd verzorgd, maar tevens dat bepaalde medicatie in Servië niet te verkrijgen is.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidige asielaanvraag voornamelijk steunt op motieven die u naar aanleiding van uw vorige asielaanvragen hebt uiteengezet, met name jullie socio-economische problemen in Servië – u had er noch werk, noch een huis – en de algemene situatie in jullie regio (schriftelijke verklaring DVZ 2e AA, vragen 1, 2, 5 en 7; schriftelijke verklaring DVZ 2e AA, echtgenote, vragen 1, 2 en 7; CGVS 2e AA, p. 2-3; p. 6-7; CGVS 2e AA echtgenote, p. 2-3). In dit verband dient benadrukt te worden dat uw vorige asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, voornamelijk omdat uw algemene geloofwaardigheid werd aangetast doordat er aan uw engagement bij het UÇPMB geen enkel geloof kon worden gehecht en omdat de door jullie aangehaalde medische en economische problemen en de door jullie aangekaarte algemene onveiligheidssituatie in uw regio geen verband hielden met de criteria van de vluchtelingenconventie of de bepalingen opgenomen in de definitie van subsidiaire bescherming. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde deze beslissing op 12 juli 2010 integraal. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Met betrekking tot uw verklaring dat sommige medicatie in Servië niet te verkrijgen is (CGVS 2e AA, p. 2-3; p. 7; CGVS 2e AA echtgenote, p. 2) en de bijkomende stukken die u in dit verband aanbracht,

namelijk de attesten van een Servische apotheker en cardioloog, moet worden benadrukt dat het feit dat sommige medicatie in Servië niet aanwezig zou zijn geen enkel verband houdt met de criteria van de Vluchtelingenconventie of met de bepalingen opgenomen in de definitie van subsidiaire bescherming. Daarnaast verklaarde u in België schulden te hebben bij verschillende personen, onder wie enkele Albanezen met de Servische nationaliteit. Indien u hen bij een terugkeer naar Servië niet kan terugbetalen, zou u in de problemen kunnen geraken met die mensen (CGVS 2e AA, p. 3-7; CGVS 2e AA echtgenote, p. 3). Er dient hieromtrent echter vastgesteld te worden dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u in geval van eventuele problemen met deze schuldeisers, die geen enkel verband houden met de criteria van de Vluchtelingenconventie, bij een eventuele terugkeer naar Servië geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp en/of bescherming van de in Servië aanwezige autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat u in geval van een eventuele terugkeer naar Servië een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren of dat er voor u een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Immers, voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een asielzoeker, dient aangetoond te worden dat de asielzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. U verklaarde dan wel niet bij de politie in Servië terecht te kunnen in geval van problemen met uw schuldeisers, maar u kon geen enkele verklaring geven waarom u zich niet tot hen zou kunnen richten bij eventuele problemen (CGVS 2e AA, p. 6-7). Uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt nochtans dat de Servische autoriteiten en de Servische politie voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hoewel binnen de Servische politie nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, blijkt uit de informatie dat de Servische politie beter functioneert. Hierdoor benadert ze meer de internationale maatstaven. Dat de politie beter functioneert, is onder meer het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2005, die grote organisatorische veranderingen van de politiediensten met zich meebracht. Wangedrag van politieagenten wordt niet zonder meer gedoogd. Dit blijkt eveneens uit de oprichting van een intern controleorgaan binnen de politiediensten, dat klachten behandelt die met het optreden van de politie te maken hebben. De Servische overheid wordt bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Serbia". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficiërs, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, de public relations en communicatie. Door het geheel van deze vermelde maatregelen kon de Servische politie betere resultaten voorleggen. Bovendien blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat er in de Preshevë-vallei voor problemen van gemeenschappelijke en interpersoonlijke aard, zoals uw mogelijke problemen bij terugkeer, mogelijkheden bestaan om klacht neer te leggen bij de multi-etnische politie (MEP), waarbij ook etnische Albanese agenten tewerkgesteld zijn. De MEP is ondergebracht binnen de bestaande politiestructuren en is belast met de reguliere politietaken in de Preshevë-vallei. Het hoofd van de politie in Preshevë is een etnische Albanees (X). Uit de beschikbare informatie blijkt dat de MEP haar politietaken in de haar toegewezen domeinen naar behoren vervult. Zo treedt de MEP op in situaties van huiselijk geweld, drugs (gebruik en smokkel), burenruzies, smokkel en diefstal, verkeersovertredingen, verkrachting, moord en andere gemeenschappelijke feiten. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat, voor het geval dat de Servische politie haar werk in particuliere gevallen toch niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door de politie/ politioneel wangedrag aan te klagen. Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het Commissariaat-generaal over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning

als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele problemen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, wijst het Commissariaat-generaal erop dat de Dienst Vreemdelingenzaken dienaangaande vastgesteld heeft dat er geen schending van artikel 3 EVRM werd aangetoond. U diende diverse verzoeken tot machtiging tot verblijf overeenkomstig artikel 9ter in die op 19 december 2013, 10 augustus 2015 en 6 januari 2017 geweigerd werden door de Dienst Vreemdelingenzaken. Eveneens diende u een verzoek tot machtiging tot verblijf overeenkomstig artikel 9bis in dat op 31 oktober 2016 geweigerd werd door de Dienst Vreemdelingenzaken.

Bijgevolg dient dan ook besloten te worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet, aangezien u zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 en 74/9 bevindt of ter beschikking bent gesteld van de regering.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet. “

1.5. De bestreden beslissing ten aanzien van X luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanese afkomstig uit Crnotince (gemeente Preshevë). U bent in het bezit van de Servische nationaliteit. Op 9 februari 2010 diende u samen met uw echtgenoot X en uw toen minderjarige kinderen X (O.V.) en X (O.V.) in België een eerste asielaanvraag in. U verklaarde toen Servië verlaten te hebben vanwege de algemene onveiligheidssituatie - uw echtgenoot diende in 2000 drie maanden als strijder in het Albanese bevrijdingsleger van Preshevë, Medvegje en Bujanoc (UÇPMB) - en vanwege de slechte economische situatie. Er was in uw regio immers een hele hoge werkloosheid. Daarnaast kende u hartproblemen en hoopte u in België een betere medische behandeling te krijgen. Zonder geld was er in Servië immers geen behandeling mogelijk. Op 21 april 2010 nam het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde deze beslissing op 12 juli 2010. U diende diverse verzoeken tot machtiging tot verblijf overeenkomstig artikel 9ter en overeenkomstig artikel 9bis in die alle door de Dienst Vreemdelingenzaken werden geweigerd. Op 20 december 2016 werd u samen met uw echtgenoot en beide kinderen aangehouden door de Antwerpse politie en overgebracht naar het gesloten centrum van Brugge. Op 1 februari 2017 diende u vanuit het gesloten centrum een tweede asielaanvraag in. Uw intussen meerderjarig geworden zoon en dochter dienden tezelfdertijd een eerste asielaanvraag in. U verklaarde dat bepaalde medicatie in Servië niet te verkrijgen was en haalde wederom de onveilige en economisch slechte situatie in Zuid-Servië aan. Bovendien had uw echtgenoot in België schulden gemaakt bij vrienden waardoor jullie bij terugkeer naar Servië hen mogelijks niet meer zouden kunnen terugbetalen.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u uw asielaanvraag volledig baseert op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw echtgenoot. In het kader van zijn asielaanvraag werd een beslissing tot weigeringsbeslissing genomen, die luidt als volgt:

“Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidige asielaanvraag voornamelijk steunt op motieven die u naar aanleiding van uw vorige asielaanvragen hebt uiteengezet, met name jullie socio-economische problemen in Servië – u had er noch werk, noch een huis – en de algemene situatie in jullie regio (schriftelijke verklaring DVZ 2e AA, vragen 1, 2, 5 en 7; schriftelijke verklaring DVZ 2e AA, echtgenote, vragen 1, 2 en 7; CGVS 2e AA, p. 2-3; p. 6-7; CGVS 2e AA echtgenote, p. 2-3). In dit verband dient benadrukt te worden dat uw vorige asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, voornamelijk omdat uw algemene geloofwaardigheid werd aangetast doordat er aan uw engagement bij het UCPMB geen enkel geloof kon worden gehecht en omdat de door jullie aangehaalde medische en economische problemen en de door jullie aangekaarte algemene onveiligheidssituatie in uw regio geen verband hielden met de criteria van de vluchtelingenconventie of de bepalingen opgenomen in de definitie van subsidiaire bescherming. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde deze beslissing op 12 juli 2010 integraal. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Met betrekking tot uw verklaring dat sommige medicatie in Servië niet te verkrijgen is (CGVS 2e AA, p. 2-3; p. 7; CGVS 2e AA echtgenote, p. 2) en de bijkomende stukken die u in dit verband aanbracht, namelijk de attesten van een Servische apotheker en cardioloog, moet worden benadrukt dat het feit dat sommige medicatie in Servië niet aanwezig zou zijn geen enkel verband houdt met de criteria van de Vluchtelingenconventie of met de bepalingen opgenomen in de definitie van subsidiaire bescherming.

Daarnaast verklaarde u in België schulden te hebben bij verschillende personen, onder wie enkele Albanezen met de Servische nationaliteit. Indien u hen bij een terugkeer naar Servië niet kan terugbetalen, zou u in de problemen kunnen geraken met die mensen (CGVS 2e AA, p. 3-7; CGVS 2e AA echtgenote, p. 3). Er dient hieromtrent echter vastgesteld te worden dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u in geval van eventuele problemen met deze schuldeisers, die geen enkel verband houden met de criteria van de Vluchtelingenconventie, bij een eventuele terugkeer naar Servië geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp en/of bescherming van de in Servië aanwezige autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat u in geval van een eventuele terugkeer naar Servië een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren of dat er voor u een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Immers, voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een asielzoeker, dient aangetoond te worden dat de asielzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. U verklaarde dan wel niet bij de politie in Servië terecht te kunnen in geval van problemen met uw schuldeisers, maar u kon geen enkele verklaring geven waarom u zich niet tot hen zou kunnen richten bij eventuele problemen (CGVS 2e AA, p. 6-7). Uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt nochtans dat de Servische autoriteiten en de Servische politie voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hoewel binnen de Servische politie nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, blijkt uit de informatie dat de Servische politie beter functioneert. Hierdoor benadert ze meer de internationale maatstaven. Dat de politie beter functioneert, is onder meer het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2005, die grote organisatorische veranderingen van de politiediensten met zich meebracht. Wangedrag van politieagenten wordt niet zonder meer gedoogd. Dit blijkt eveneens uit de oprichting van een intern controleorgaan binnen de politiediensten, dat klachten behandelt die met het optreden van de politie te maken hebben. De Servische overheid wordt bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Serbia". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficiërs, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, de public relations en communicatie. Door het geheel van deze vermelde maatregelen kon de Servische politie betere resultaten voorleggen. Bovendien blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat er in de Preshevë-vallei voor problemen van gemeenrechtelijke en interpersoonlijke aard, zoals uw mogelijke problemen bij terugkeer, mogelijkheden bestaan om klacht neer te leggen bij de multi-etnische politie (MEP), waarbij ook etnische Albanese agenten tewerkgesteld zijn. De MEP is ondergebracht binnen de bestaande politiestructuren en is belast met de reguliere politietaken in de Preshevë-vallei. Het hoofd van de politie in Preshevë is een etnische Albanees (X). Uit de beschikbare informatie blijkt dat de MEP haar politietaken in de haar toegewezen domeinen naar behoren vervult. Zo treedt de MEP op in situaties van huiselijk geweld, drugs (gebruik en smokkel), burenruzies, smokkel en diefstal, verkeersovertredingen, verkrachting, moord en andere gemeenrechtelijke feiten. Voorts blijkt uit

de informatie van het Commissariaat-generaal dat, voor het geval dat de Servische politie haar werk in particuliere gevallen toch niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door de politie/ politioneel wangedrag aan te klagen.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het Commissariaat-generaal over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele problemen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, wijst het Commissariaat-generaal erop dat de Dienst Vreemdelingenzaken dienaangaande vastgesteld heeft dat er geen schending van artikel 3 EVRM werd aangetoond. U diende diverse verzoeken tot machtiging tot verblijf overeenkomstig artikel 9ter in die op 19 december 2013, 10 augustus 2015 en 6 januari 2017 geweigerd werden door de Dienst Vreemdelingenzaken. Eveneens diende u een verzoek tot machtiging tot verblijf overeenkomstig artikel 9bis in dat op 31 oktober 2016 geweigerd werd door de Dienst Vreemdelingenzaken.

Bijgevolg dient dan ook besloten te worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel."

Bijgevolg kan uw tweede asielaanvraag evenmin in overweging genomen worden.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele problemen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, wijst het Commissariaat-generaal erop dat de Dienst Vreemdelingenzaken dienaangaande vastgesteld heeft dat er geen schending van artikel 3 EVRM werd aangetoond. U diende diverse verzoeken tot machtiging tot verblijf overeenkomstig artikel 9ter in die op 19 december 2013, 10 augustus 2015 en 6 januari 2017 geweigerd werden door de Dienst

Vreemdelingenzaken. Eveneens diende u een verzoek tot machtiging tot verblijf overeenkomstig artikel 9bis in dat op 31 oktober 2016 geweigerd werd door de Dienst Vreemdelingenzaken.

Bijgevolg dient dan ook besloten te worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet, aangezien u zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 en 74/9 bevindt of ter beschikking bent gesteld van de regering.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet. “

2. Over de procedure

Artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“ Indien de vreemdeling een volgende asielaanvraag indient bij één van de door de Koning ter uitvoering van artikel 50, eerste lid, aangewezen overheden, neemt de minister of zijn gemachtigde een verklaring af van de asielzoeker met betrekking tot de nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, en de redenen waarom de asielzoeker deze elementen niet eerder kon aanbrengen.

Deze verklaring wordt ondertekend door de asielzoeker. Indien deze dit weigert, wordt hiervan melding gemaakt op de verklaring evenals, in voorkomend geval, van de redenen waarom hij weigert om te ondertekenen. Deze verklaring wordt onverwijld overgezonden aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.”

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In een eerste en enig middel voeren verzoekende partijen een schending aan “van de motiveringsplicht vervat in de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 houdende de uitdrukkelijke motivering van bestuursakten, Schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer in het bijzonder de redelijkheidsplicht”.

3.2. Huidig beroep werd ingesteld tegen een beslissing van weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag, genomen op 27 februari 2017 in toepassing van 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

3.3. Artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: “Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”.

3.4. Huidig beroep heeft een devolutieve werking; het geschil wordt in zijn geheel bij de Raad aanhangig gemaakt. De Raad mag echter geen uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er, wat verzoekers betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoekers voor internationale bescherming in aanmerking komt.

3.5. Naar luidt van artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid “een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen.” Onder “middel” in de zin van deze bepaling moet conform vaste rechtspraak van de Raad van State worden begrepen, de voldoende en duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel of het overtreden beginsel en van de wijze waarop volgens de verzoekende partij deze rechtsregel of het beginsel wordt geschonden (RvS 29 november 2006, nr. 165.291; RvS 8 januari 2007, nr. 166.392; RvS 2 maart 2007, nr. 168.403).

3.6. Verzoekers stellen zelf dat *“de verwerende partij de plicht heeft zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te stoelen op correcte feitenvinding. Dat er geval per geval moet gekeken worden naar de concrete omstandigheden van de zaak”* doch met uitzondering van de herhaling van de feiten aangebracht bij de eerste asielaanvraag beperken ze zich tot een louter theoretische uiteenzetting. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissingen op eenvoudige wijze in de beslissingen kunnen gelezen worden zodat verzoekende partijen er kennis van hebben kunnen nemen en kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissingen aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikken. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148).

3.7. Verzoekende partijen maken niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hen niet in staat zouden stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

3.8. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

3.9. Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St.* Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

3.10. Verzoekende partijen beperken zich tot de vermelding dat *“verzoekers weldegelijk een reël risico lopen wanneer zij zouden moeten terugkeren naar Servië. De heer X diende in 2000 drie maanden als strijder in het Albanese bevrijdingsleger van Persheve, Medvegje en Bujanoc (UCPMB)”* en de benadrukking van hun financiële toestand *“[d]aarnaast hebben verzoekers in België schulden bij verschillende personen, onder wie enkele Albanezen met Servische nationaliteit. Bij terugkeer vrezen*

verzoekers in problemen te geraken bij deze mensen". Verzoekende partijen gaan bovendien voorbij aan een uitvoerige motivering van de bestreden beslissing op grond waarvan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen overeenkomstig artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet besluit dat verzoekende partijen geen nieuwe elementen aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. De commissaris-generaal heeft bij deze beoordeling alle nieuwe elementen betrokken die door verzoekende partijen werden aangereikt, evenals elk relevant gegeven waarover zij zelf beschikt teneinde na te gaan of de nieuwe elementen de kans aanzienlijk groter maken voor de erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire bescherming. De Raad benadrukt in dit verband dat artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet weliswaar niet toelaat om de aangebrachte nieuwe elementen aan een doorgedreven inhoudelijk onderzoek – een onderzoek ten gronde – te onderwerpen, doch niet uitsluit dat de bewijskracht van de aangebrachte elementen *prima facie* wordt beoordeeld. Artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet laat immers slechts toe een herhaald asielverzoek in overweging te nemen indien er nieuwe elementen aan de orde zijn of door de asielzoeker zijn voorgelegd die *"de kans aanzienlijk groter maken"* dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt. Of de nieuwe elementen *"de kans aanzienlijk groter maken"*, hangt uiteraard samen met de bewijswaarde van deze nieuwe elementen. In tegenstelling tot wat wordt voorgehouden in het verzoekschrift heeft de commissaris-generaal met de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag aldus geen beslissing genomen over de gegrondheid van de asielaanvraag.

3.11. Immers *in casu* oordeelde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op goede gronden dat de door verzoekende partij bijgebrachte verklaringen niet beschouwd kunnen worden als nieuwe elementen die de kans op internationale bescherming aanzienlijk vergroten. Hij heeft hierbij niet enkel de documenten maar ook de verklaringen meegenomen bij de beoordeling. De bestreden beslissing stelt immers: *"In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidige asielaanvraag voornamelijk steunt op motieven die u naar aanleiding van uw vorige asielaanvragen hebt uiteengezet, met name jullie socio-economische problemen in Servië – u had er noch werk, noch een huis – en de algemene situatie in jullie regio (schriftelijke verklaring DVZ 2e AA, vragen 1, 2, 5 en 7; schriftelijke verklaring DVZ 2e AA, echtgenote, vragen 1, 2 en 7; CGVS 2e AA, p. 2-3; p. 6-7; CGVS 2e AA echtgenote, p. 2-3). In dit verband dient benadrukt te worden dat uw vorige asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, voornamelijk omdat uw algemene geloofwaardigheid werd aangetast doordat er aan uw engagement bij het UÇPMB geen enkel geloof kon worden gehecht en omdat de door jullie aangehaalde medische en economische problemen en de door jullie aangekaarte algemene onveiligheidssituatie in uw regio geen verband hielden met de criteria van de vluchtelingenconventie of de bepalingen opgenomen in de definitie van subsidiaire bescherming. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde deze beslissing op 12 juli 2010 integraal. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.*

Met betrekking tot uw verklaring dat sommige medicatie in Servië niet te verkrijgen is (CGVS 2e AA, p. 2-3; p. 7; CGVS 2e AA echtgenote, p. 2) en de bijkomende stukken die u in dit verband aanbracht, namelijk de attesten van een Servische apotheker en cardioloog, moet worden benadrukt dat het feit dat sommige medicatie in Servië niet aanwezig zou zijn geen enkel verband houdt met de criteria van de Vluchtelingenconventie of met de bepalingen opgenomen in de definitie van subsidiaire bescherming.

Daarnaast verklaarde u in België schulden te hebben bij verschillende personen, onder wie enkele Albanezen met de Servische nationaliteit. Indien u hen bij een terugkeer naar Servië niet kan terugbetalen, zou u in de problemen kunnen geraken met die mensen (CGVS 2e AA, p. 3-7; CGVS 2e AA echtgenote, p. 3). Er dient hieromtrent echter vastgesteld te worden dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u in geval van eventuele problemen met deze schuldeisers, die geen enkel verband houden met de criteria van de Vluchtelingenconventie, bij een eventuele terugkeer naar Servië geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp en/of bescherming van de in Servië aanwezige autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat u in geval van een eventuele terugkeer naar Servië een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren of dat er voor u een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Immers, voordat

internationale bescherming kan worden verleend aan een asielzoeker, dient aangetoond te worden dat de asielzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. U verklaarde dan wel niet bij de politie in Servië terecht te kunnen in geval van problemen met uw schuldeisers, maar u kon geen enkele verklaring geven waarom u zich niet tot hen zou kunnen richten bij eventuele problemen (CGVS 2e AA, p. 6-7). Uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt nochtans dat de Servische autoriteiten en de Servische politie voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hoewel binnen de Servische politie nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, blijkt uit de informatie dat de Servische politie beter functioneert. Hierdoor benadert ze meer de internationale maatstaven. Dat de politie beter functioneert, is onder meer het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2005, die grote organisatorische veranderingen van de politiediensten met zich meebracht. Wangedrag van politieagenten wordt niet zonder meer gedoogd. Dit blijkt eveneens uit de oprichting van een intern controleorgaan binnen de politiediensten, dat klachten behandelt die met het optreden van de politie te maken hebben. De Servische overheid wordt bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Serbia". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, de public relations en communicatie. Door het geheel van deze vermelde maatregelen kon de Servische politie betere resultaten voorleggen. Bovendien blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat er in de Preshevë-vallei voor problemen van gemeenrechtelijke en interpersoonlijke aard, zoals uw mogelijke problemen bij terugkeer, mogelijkheden bestaan om klacht neer te leggen bij de multi-etnische politie (MEP), waarbij ook etnische Albanese agenten tewerkgesteld zijn. De MEP is ondergebracht binnen de bestaande politiestructuren en is belast met de reguliere politietaken in de Preshevë-vallei. Het hoofd van de politie in Preshevë is een etnische Albanees (X). Uit de beschikbare informatie blijkt dat de MEP haar politietaken in de haar toegewezen domeinen naar behoren vervult. Zo treedt de MEP op in situaties van huiselijk geweld, drugs (gebruik en smokkel), burenruzies, smokkel en diefstal, verkeersovertredingen, verkrachting, moord en andere gemeenrechtelijke feiten. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat, voor het geval dat de Servische politie haar werk in particuliere gevallen toch niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door de politie/ politioneel wangedrag aan te klagen.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het Commissariaat-generaal over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt".

3.12. De Raad stelt vast dat in voorliggend beroep geen ernstige poging wordt ondernomen om de motieven van de bestreden beslissingen te verklaren of te weerleggen. Door de feiten te herhalen zoals ze reeds aangebracht zijn bij het indienen van deze meervoudige asielaanvraag wordt geenszins concreet uiteengezet waarom verzoekende partijen alsnog menen dat dit de geloofwaardigheid van hun asielrelaas moet herstellen, noch waarom de beoordeling door de commissaris-generaal zou tekortschieten. Het komt aan verzoekende partijen toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel in gebreke blijven. Zij beperken zich immers in wezen tot een theoretische uiteenzetting die geen afbreuk doet aan de pertinente en draagkrachtige vaststellingen en overwegingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die dan ook staande blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

3.13. Gelet op het geheel van wat voorafgaat treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar deze besluit dat verzoekende partijen geen nieuwe elementen aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

3.14. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekende partijen en op alle dienstige stukken. Op basis van deze gegevens werd geconcludeerd dat verzoekende partijen in het kader van hun tweede asielaanvraag geen nieuwe elementen aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komen. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

3.15. Waar verzoekende partijen louter artikel 3 EVRM vermelden en in zoverre ze deze bepaling geschonden achten, dient erop gewezen dat artikel 3 EVRM vereist dat verzoekers doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mogen worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico lopen om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen staven met een begin van bewijs. Een loutere bewering of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op voornoemd artikel. In acht genomen de vastgestelde ongeloofwaardigheid van hun vluchtrelaas en mede gelet op de informatie gevoegd aan het administratief dossier, zijn er geen redenen voorhanden om aan te nemen dat verzoekers in hun land van herkomst een reëel risico lopen een behandeling te ondergaan in strijd met artikel 3 EVRM.

3.16. Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

3.17. Aldus wijst de Raad erop dat in de bestreden beslissingen correct wordt gesteld: *“Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.*

Wat de eventuele problemen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, wijst het Commissariaat-generaal erop dat de Dienst Vreemdelingenzaken dienaangaande vastgesteld heeft dat er geen schending van artikel 3 EVRM werd aangetoond. U diende diverse verzoeken tot machtiging tot verblijf overeenkomstig artikel 9ter in die op 19 december 2013, 10 augustus 2015 en 6 januari 2017 geweigerd werden door de Dienst Vreemdelingenzaken. Eveneens diende u een verzoek tot machtiging tot verblijf overeenkomstig artikel 9bis in dat op 31 oktober 2016 geweigerd werd door de Dienst Vreemdelingenzaken.

Bijgevolg dient dan ook besloten te worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel".

3.18. Volledigheidshalve kan nog worden toegevoegd dat ook verzoekers' beroep om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 10 augustus 2015 van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk verklaard werd, en van de beslissingen van dezelfde datum tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, werd verworpen bij arrest van de Raad van 16 juni 2016, nr. 169 963. Daarin werd ook vastgesteld dat "[w]at betreft de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM kan in deze worden volstaan met de vaststelling dat, aangezien niet is aangetoond dat verzoekster niet zal kunnen beschikken over het werkzame bestanddeel acenocoumarol, zij niet aantoon dat zij op deze grond het risico loopt op een onmenselijke of vernederende behandeling in haar land van herkomst".

3.19. Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissingen worden beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig maart tweeduizend zeventien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

K. DECLERCK